

Áldott szeptember Nagykanizsán

Nagyon kemény hónap

van a Nagykanizsai fiatalok háta mögött. Sok programot sikerült megvalósítanunk, amelyeknek az volt a célja, hogy emberekkel - elsősorban fiatalokkal - keressük kapcsolatba.

Szeptember

első hetven napunk kerélt megrendezésre a városi Dávid Fesztivál, ahol a város főterén egy Cserkész Játékszámot állítottunk fel, a gyülekezet idősebbjei pedig a Lelki Betörő sátorban fogadták a beszélgetni vágyókat. Lehetővé volt arra is, hogy az emberek stressz szemináriumra, házassági tanácsadásra, vagy pusztán egy félórás masszázsszóra jelentkezzenek.

A

három napunk Marosán Boglárka főszervezősében megrendezésre került a már ismert Tó nevezetű program, ahol a fiatalok testileg-lelkileg feltöltődhettek. Ez volt az a tó, ahol a legnagyobb arányban voltak jelen olyanok, akik még sosem láttak adventista fiatalokat egyáltalán, jatszani és istentiszteleten részt venni. A szombat délelőtti igei szolgálatokat nagy kérésrel a Németh-Ambrus házaspárunk kaptuk, akik délután a nyilvánosan meghirdetett Párbeszéd programon a városi káprányban párhuzamosan káprányokról nyilatkoztak bibliai elvek alapján Vágnagy András káprányseire válaszolva. Jött egy intimitás fiú, akire még nagyon erősen emlékszem. Még kicsi volt, amikor sok évvel ezelőtt az akkori gyülekezet tagokkal alkalomadtán műsort adtunk nekik. Ő most felbukkant, ennyi év után itt van velünk, azóta is minden szombaton, és ifjúsági alkalmon látom. Volt egy fiú, aki egyik adventista fiatalunk barátja, és soha nem látta még a hétven napunk kerélt keresztnyakkal. Vágyja a káprányvezető Tó-t. Ugyanúgy egy lány, aki egy cserkészlányunk barátjánője, és először jött, és azóta is látjuk cserkészfoglalkozásokon. Két kislány, akik a fesztiválon velünk jártak, akkoriban hagyta el őket az ödesapjuk, és azóta minden cserkész-, és szombati programon ott vannak.

A

végül hagytam a legnehezebb feladatot káprányvetelő dolgot, amin leginkább érezhettem Isten áldását. A városi kilenc iskolájának igazgatóit felkeresve felajánlottuk, hogy bemutatás cserkész számot tartunk negyedik-ötödik osztályos gyerekeknek. Tíz-én összesen 30 osztálynak tartottunk órát, hogy minden órán legalább ketten ott voltunk. A heti "éztérkép" ponttekinthető jöttünk össze. A jelentkező gyerekek a százelekkel érkeztek egy három sátorból álló akadálypályás terembe. Itt sok tartalmas beszélgetésünk volt a szülővel. 34 új nevet állítottunk fel.

Azóta

két olyan foglalkozásunk volt, ahol már az új gyerekek is ott voltak. Nagyon áldott dolog látni, hogyan formálódik kis kápránysszövegek, órák. Hála Istennek, a fiatal vezetők, mind a hatan, nagyon lelkiismeretesen foglalkoznak velünk. Kicsit még nekünk is furcsa, hogy több mint kétszer annyian lettünk (legutóbb 44-en). Reméljük, mindannyian megmaradnak, kéthetente eljárnak cserkészszetre, és sokan megismerik Jézust is.

Decemberben
keresztelkedik a második olyan fiatal, aki a cserkészélet keretében a
gyülekezetünkbe.

Olyan
sok minden történt velünk, hogy nem csodálkozunk, ha valamit kihagytam volna. Mindenkinek
hálás köszönet az áldozatos munkájáért és a támogatásért!

Â

Bekő Judit